

on se õnnistud leiva-form, mis ei sa ei ellades mitte tühjaks. — Kui Õnnisteggia olli omma pühha sanna läbbi Simona Peetrusse laewa pühhitsenud ja Simonale õõlnud: „Soua senna süggawa koha ta!“ siis sai Simona meel Jõsanda sanna parrast kohhe rõõmsaks, ja kindlat lotust täis ta ütles: „Sinno sanna peäle tahhan ma nota sisse lasta.“ — Sesamma Peetrus, kes enne kaebas, et olli keige se õ tõõd teinud, ja sest ühtegi sanud, se wõttis nüüd armastussega Jõsanda sanna kuulda, ja sai sel wiisil ni sure hulga kalle kätte, et kaht laewa neist sai täidetud. — Niisuggune ehk selle sarnane õnnis luggu saab igga poolt ka teie õsaks, armsad marahwas, siis kui Jummalas sanna on asset wõtnud teie maiades, ja kui hoiate armastasse melega selle pole. Siis ollete ennes, teie ühhe hallika üllesleidnud, mis hinge jahhutab ja mis ei kuiwa mitte ärra. Kui harrite armastusse waimoga omma hinge

Jummalas sanna läbbi, siis kannab helde Jõsa ka hoolt teie ihho eest. Eks se ei sunni selle pühha kirja maenitsussega ühte, mis hüab: „Wõtke esite Jummalas riki ja temma õigust, siis sedda leið peab teile peälegi antama.“ — On wast, armastus, sest Jummalas sanna wasto, teie mõtted ja iggatsõmissõed taewa pole põõrdud, siis taewane Jõsa aitab teid ka Ma peäl.

2. Ust, ehk se kindel lotus, misga inimenne keiges ommas wacwas. Jõsus, sest abbi otab, se on teine leiva-form, mis Jummalast saab õnnistatud, ja mis ei sa ei ellades mitte tühjaks. Nelli tuhhat inimest tõõwad Jõsusse jure liggidalt ja kaugeit. Et saaksio ühtepuhko temma lõbbusaid jutlus'e sanno kuulda, seiswad nemmad liggi kolm päwa sõmata temma umb. Parrast kui kaskis rahwast mahhais, tuda Ma peäle, wõttis wiisiste wiimne hing temma sanna mõda tehha, ja otis, täis lotust, temma jurest ka ihho toidusse